

عنوان مقاله:

تحلیل تبدیل تعهد و ضمان در حقوق مدنی ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق بین الملل، حقوق، علوم سیاسی و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

سارا صمدایی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه مازندران، مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

در جامعه کنونی با توجه به پیچیدگی های روابط معاملاتی مخصوصا در سطح بین المللی، طلبکاران برای حفظ طلب خود در مقابل خطرات لاوصول ماندن آن، از اخذ هیچ گونه ضمانتی (اعم از شخصی مثل عقد ضمان یا عینی مثل رهن) دریغ نمی ورزند. نکته ای که باید توجه کرد این است که غالبا وجود همین ضمانت ها به طرفین جرات معاملات کلان می دهد و باعث رونق اقتصادی و توسعه امور بازرگانی می گردد. پی ریزی و ارائه سیستمی راهگشا به جهت تضمین هرچه بیشتر از حقوق بستانکاران در برابر بدهکاران، که بتوان بر مبنای آن، این امکان را برای آنان فراهم نمود، که جهت مطالبه طلب خود به بدهکاران رجوع کند از دیرباز مورد توجه بوده است. اصطلاح و ساختار حقوقی تبدیل تعهد میراثی از رومیان است، که در حقوق بسیاری از کشورها به یادگار مانده است ولی این نهاد سابقه ای در حقوق و فقه اسلامی نداشته است. در حقوق ایران این نهاد در ماده ۲۹۲ قانون مدنی ایران پذیرفته شده است. عقد ضمان یکی از مصادیق تبدیل تعهد به واسطه ی تبدیل متعهد است. بدین توضیح که، بعد از وقوع عقد ضمان، تعهد اصلی ساقط می شود و مضمون عه دیگر نسبت به مضمون له تعهدی نخواهد داشت. لیکن بجای آن ضامن در قبال مضمون له، متعهد و مسئول پرداخت دین می گردد.

کلمات کلیدی:

تبدیل تعهد ، اقسام تبدیل تعهد ، ضمان ، تعدد ضامن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1359038>

